

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urto/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200742
Dátum vydania rozhodnutia: 13.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4018200742.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku konanom dňa 13. augusta 2019 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného U. J. pre zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky a iné, v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. marca 2019, sp. zn. 2Ntc/38/2018, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Nitre z 28. marca 2019, sp. zn. 2Ntc/38/2018 s a z r u š u j e vo výroku II. o výmere trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku a § 17 zák. č. 549/2011 Z. z. súd odsúdenému U. J. ukladá trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov (slovom „šesť rokov a osem mesiacov“).

Podľa § 18 zák. č. 549/2011 a 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odsúdeného U. J. na výkon uloženého a uznaného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa čiastočne uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Brne z 30. augusta 2017, sp. zn. 53T/8/2017, právoplatný 15. novembra 2017, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci z 15. novembra 2017, sp. zn. 5To/86/2017, ktorým bol občan Slovenskej republiky U. J., narodený 7. februára 1989 v Nových Zámkoch, trvale bytom Nové Zámky, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, a to vo výroku v bode 2), ktorým bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka na skutkovom základe, že:

Dňa 26. septembra 2016 v dobe medzi 17:25 až 18:04 hod. v Brně-Horní Heršpice, na úseku jednokolažovej vlečky ČD pre firmu Feron, v miestach medzi Veľkoobchodom Brno JIP na ulici Heršpická a ubytovňou na ulici Výpravní 1a, po predchádzajúcom spoločnom požívaní alkoholických nápojov v úmysle zmocniť sa vecí P. K., nar. XX. O. XXXX, poškodeného dvakrát udrel päťou do tvárovej časti hlavy a potom mu z vreciek nohavíc odcudzil mobilný telefón zn. Alcatel On Touch 2007D v hodnote 713 Kč, so SIM kartou v hodnote 349 Kč a finančnú hotovosť vo výške 470 Kč a z ruky retiazku z chirurgického striebra v hodnote 216 Kč, čím mu spôsobil celkovú škodu vo výške 1 748 Kč. Fyzickým útokom spôsobil P. K. dvojnásobnú zlomeninu dolnej čeľuste, zlomeninu nosných kostí, zlomeninu v oblasti lícnej kosti, očnénice a hornej čeľusti s opuchom, ťažkosťami s príjmom potravy a následnou štvordňovou hospitalizáciou, pri ktorej mu bola dňa 28. septembra 2016 aplikovaná medzičeľustná fixácia, v dôsledku čoho mu bol znemožnený príjem normálnej potravy, lebo poškodený musel požívať tekutú, maximálne mixovanú stravu, dňa 31. októbra 2016 mu bolo vykonané uvoľnenie pevnej medzičeľustnej fixácie a citeľné obmedzenie v obvyklom spôsobe života, zvýraznené komplikovanou hygienou ústnej dutiny trvalo najmenej do 10. novembra 2016, kedy mu bol odstránený kovový materiál z úst a doporučený pomalý prechod z mixovanej stravy na normálnu, za čo mu bol podľa § 173 odsek 2 Trestného zákonníka Českej republiky s použitím § 43 odsek 1 Trestného zákonníka Českej republiky uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ďalej rozhodol, že odsúdený U. J. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odsúdený U. J. odvolanie, v ktorom požiadal o zamietnutie svojho preloženia na Slovensko. Poukázal na to, že nie sú splnené predpoklady podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z., pretože na území Slovenskej republiky má síce evidovaný trvalý pobyt, na adrese Z. D. XX v R. U. už nežije nikto z jeho rodiny, byt je desať rokov v podnájme, na území nemá ani prechodné bydlisko, do ktorého by sa mohol vrátiť. Odvolateľ nie je v kontakte s najbližšou rodinou a po prepustení nemôže počítať s ich pomocou, jedinou rodinnú väzbu, ktorú má je jeho družka, H. A., rod. S., nar. XX. I. XXXX, bytom J. XXa, D., s ktorou je od roku 2016 zasnúbený, pričom viac ako jeden rok spolu obývali spoločnú domácnosť, z ktorého dôvodu je nutné naňho prihladať ako na rodinného príslušníka občana Českej republiky. Uväznením na území Slovenskej republiky by došlo k nedôstojnému vykonávaniu trestu odňatia slobody a bol by mu citeľne obmedzený kontakt s jedinou osobou, ktorá ho navštevuje vo väzení. Odvozom na územie Slovenskej republiky by bolo porušené jeho právo na súkromný a rodinný život, garantované Ústavou ČR a Listinou základných práv a slobôd. Výrazným spôsobom tak bude zhoršené jeho postavenie ako uväznenej osoby, v Českej republike je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, nárok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po polovici jeho výkonu má od 16. júna 2020 a pri plnení jeho povinností existuje veľká pravdepodobnosť, že bude podmienne prepustený. Poukázal na to, že na území Slovenskej republiky už bol odsúdený, nárok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody by mu tak vznikol po výkone dvoch tretín uloženého trestu. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci nebolo právoplatne skončené konanie o povolení obnovy konania. Navrhol rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, pretože neboli zistené skutočnosti, pre ktoré by rozsudok krajského súdu v Brne z 30. augusta 2017, sp. zn. 53T/8/2017, nemohol byť uznaný na území Slovenskej republiky, a to rodinné a sociálne väzby.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre (ďalej len „prokurátor“) sa vyjadril, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. je možné rozhodnúť o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia aj u odsúdeného občana Slovenskej republiky, ktorý nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ak po výkone sankcie spojené s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní. Odsúdenému U. J. bol rozsudkom Krajského súdu v Brne popri treste odňatia slobody uložený trest vyhostenia, obvyklý pobyt a rodinné väzby v Českej republike tak nemajú vplyv na zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku v Nitre. Navrhol odvolanie U. J. podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania odsúdeného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného U. J. dôvodné, ale z iných dôvodov, aké v odvolaní uvádza.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznání cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

S poukazom na odvolacie námietky odsúdeného je potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. Odsúdeným uvádzané odvolacie námietky nie sú dôvodom, s ktorým zákon automaticky spája účinok v podobe odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

Odsúdený U. J. bol rozsudkom Krajského súdu v Brne z 30. augusta 2017, sp. zn. 53T/8/2017, právoplatným 15. novembra 2017, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci z 15. novembra 2017, sp. zn. 5To/86/2017, uznaný za vinného v bode 1) z prečinu sprenevery podľa § 206 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a v bode 2) zo zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky. Za spáchanie uvedených činov bol podľa § 173 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky s použitím § 43 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s ostrahou. Zároveň mu bol uložený trest vyhostenia v trvaní 8 rokov a bol povinný zaplatiť náhradu škody P. K. vo výške 770,- Kč, Q. R. čiastku vo výške 8.598,- Kč a Vojenskej zdravotnej poisťovni Českej republiky čiastku vo výške 12.653,- Kč.

Podľa § 3 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. trestnou sankciou spojenou s odňatím slobody sa rozumie trest odňatia slobody, detencia alebo ochranné liečenie formou ústavného liečenia.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia (ďalej len „osvedčenie“) označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 5 zákona č. 549/2011 Z. z. súd pri overovaní skutočností podľa § 4 vychádza z údajov uvedených v osvedčení, a ak je to potrebné aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. na konanie o uznání a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. Ak konanie o uznání a výkone rozhodnutia začne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, príslušným na konanie o uznání a výkone rozhodnutia je krajský súd, ktorý koná o európskom zatýkacom rozkaze.

O začatí konania o uznání a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Orgán štátu pôvodu v osvedčení skutok odsúdeného neoznačil priradením k žiadnej kategórii uvedenej v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., preto krajský súd skúmal trestnosť skutkov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Krajský súd v Nitre z obsahu spisu správne zistil, že U. J. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, v obvode Krajského súdu v Nitre a bol právoplatne odsúdený pre prečin sprenevery a zločin lúpeže. Zaujal názor, že skutok pod bodom 1) uvedený v rozsudku Krajského súdu v Brne z 30. augusta 2017, sp. zn. 53T/8/2017, kvalifikovaný ako prečin sprenevery nie je trestným činom, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, keďže spôsobená škoda je vo výške 8.598,- Kč (218,22 eura). Po vyžiadaní stanoviska justičného orgánu štátu pôvodu bolo zistené, že Krajský súd v Brne vzhľadom na túto skutočnosť požiadal, aby bol uznaný rozsudok Krajského súdu v Brne z 30. augusta 2017, sp. zn. 53T/8/2017, len čiastočne, a to v časti výroku týkajúceho sa zločinu lúpeže. Skutok 2) uznávaného rozsudku je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Prvostupňový súd v rozhodnutí konštatoval, že rozsudkom o čiastočnom uznaní cudzieho rozhodnutia akceptoval výrok o vine pod bodom 2), pokiaľ ide o zločin lúpeže a rozhodol, že rozsudok sa vykoná na území Slovenskej republiky a pokiaľ ide o uloženie sankcie spojenú s odňatím slobody bez akejkoľvek zmeny výmery, keďže táto je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, pretože ak by o spáchanom trestnom čine rozhodoval súd podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, konanie odsúdeného U. J. by bolo kvalifikované podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť, potrestá sa odňatím slobody na desať až pätnásť rokov.

Vzhľadom na to, že podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. nemožno odsúdenému uložiť prísnejší trest, ako bol uložený v rozhodnutí Krajského súdu v Brne, Krajský súd v Nitre, rozhodol podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny, t. j. pokračovať vo výkone trestu na území Slovenskej republiky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Brne vo výmere sedem rokov.

Odvolací súd je v tejto súvislosti toho názoru, že prvostupňový súd pochybil, keď o uznaní rozhodoval podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku tak, že odsúdený bude vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny, pretože v zmysle citovaného ustanovenia je tento postup vylúčený, ak súd uzná cudzie

rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka. Je nepochybné, že predmetom rozhodovania o uznaní a výkone rozhodnutia v zmysle zákona č. 549/2011 Z. z. nie je bod 1) rozsudku Krajského súdu v Brne z 30. augusta 2017, sp. zn. 53T/8/2017, právoplatného 15. novembra 2017, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci z 15. novembra 2017, sp. zn. 5To/86/2017, pretože skutok konštatovaný v bode 1) nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, keďže spôsobená škoda je v prepočte 218,22 eura. Prvostupňový súd mal z tohto dôvodu rozhodovať podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku a cudzie rozhodnutie uznať tak, že trest v ňom uložený premeniť a nahradiť trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval, nie však trest prísnejší ako trest uložený v cudzom rozhodnutí. Vzhľadom na vyššie uvedené, predmetný bod 2) rozsudku možno podľa slovenského Trestného zákona kvalifikovať ako lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za spáchanie ktorej možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov.

Premena cudzieho trestu na trest podľa právneho poriadku Slovenskej republiky od uznávajúceho súdu vyžaduje analýzu uznávaného rozhodnutia najmä z hľadiska posúdenia právnej kvalifikácie spáchaného trestného činu podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a okolností spáchania trestného činu. Pri ukladaní trestu súd primerane použije ustanovenia druhého dielu druhej hlavy prvej časti Trestného zákona o ukladaní sankcií. Keďže nesmie preskúmať cudzie rozhodnutie z hľadiska rozhodnutia vo veci samej, môže na poľahčujúce či priťažujúce okolnosti prihliadnuť len vtedy, ak na ne prihliadol odsudzujúci súd, a len v rozsahu, v ktorom na ne prihliadol tento súd.

Krajský súd v Brne v rozsudku z 30. augusta 2017, sp. zn. 53T/8/2017, pri úvahách o druhu a výmere ukladaného trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka ČR prihliadal na predchádzajúce odsúdenia odvolateľa v Slovenskej republike, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 4. februára 2009, sp. zn. 3T/2/2009, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za spáchanie ktorého mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody desať mesiacov, odložený na skúšobnú dobu dva roky, odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 3. júna 2010, sp. zn. 1T/68/2010, bol uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, a dvoch prečinov krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s minimálnym stupňom stráženia, rozsudkom Okresného súdu Nitra z 8. novembra 2011, sp. zn. 0T/11/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 17. januára 2012, sp. zn. 3To/98/2011, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 a krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za spáchanie ktorých mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s minimálnym stupňom stráženia, trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 22. októbra 2012, sp. zn. 2T/48/2012, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu neoprávneného užívania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a napokon trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 20. februára 2013, sp. zn. 3T/31/2013, bol uznaný za vinného z prečinu zanedbávania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za spáchanie ktorého mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice so stredným stupňom stráženia. Za dva spáchané trestné činy musel byť odsúdenému uložený úhrnný trest v zmysle § 43 ods. 1 Trestného zákonníka ČR, a to v rámci trestnej sadzby podľa § 173 ods. 2 Trestného zákonníka, ktorá je prísnejšou z oboch zbiehajúcich sa trestných činov. Po zvážení jednej poľahčujúcej okolnosti (priznanie sa k spáchaniu prečinu sprenevery), zhodnotenia priťažujúcich okolností, a to trestnej minulosti a spáchania viacerých trestných činov, dospel súd k záveru, že je na mieste uložiť odsúdenému trest odňatia slobody mierne nad 1/4 zákonnej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov.

Nakoľko však Krajský súd v Nitre len čiastočne uznal cudzie rozhodnutie s tým, že ho neuznal pre trestný čin sprenevery a odsúdenému nemohol uložiť trest prísnejší ako trest uložený v cudzom rozhodnutí, s poukazom aj na vyjadrenie Krajského súdu v Brne (28. marca 2019, č. 1. 42 spisu), odvolací súd odsúdenému podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku uložil trest odňatia slobody vo výmere

6 rokov a 8 mesiacov (slovom „šesť rokov a osem mesiacov“).

V súvislosti s odvolacou argumentáciou, v ktorej odvolateľ poukazoval na rodinné a sociálne väzby v Českej republike, z ktorého dôvodu mal byť vylúčený dôvod uznania rozhodnutia podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 549/2011 Z. z. odvolací súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že odsúdenému bol cudzozemským rozsudkom podľa § 80 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku ČR uložený aj trest vyhodenia v trvaní osem rokov. Vzhľadom na uložený trest vyhodenia je naplnený dôvod na uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. V súvislosti s odvolacou argumentáciou, založenou na tom, že bude zhoršené jeho postavenie ako uväznenej osoby v Českej republike, kde je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a nárok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po polovici jeho výkonu má od 16. júna 2020, pričom pri plnení jeho povinností existuje veľká pravdepodobnosť, že bude podmienenčne prepustený, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, pričom podľa českej právnej úpravy v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) Trestného zákonníka ČR možno o podmienenčnom prepustení rozhodnúť po výkone jednej tretiny trestu prvotrestaného, ktorý nespáchal obzvlášť závažný zločin. Odvolací súd však zdôrazňuje, že na predchádzajúce odsúdenia odvolateľa v Slovenskej republike súdy prihliadali aj pri rozhodovaní o ukladaní trestu, a tieto zohľadnili ako prítiažujúce okolnosti. Priaznivejšie zákonné ustanovenia o podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody však nenapĺňajú žiaden dôvod na rozhodnutie súdu o odmietnutí uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia podľa § 16 zák. č. 549/2011 Z. z.

Krajský súd nepochybil, keď odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, i keď v rozhodnutí poukázal na § 56 ods. 2 písm. a) Trestného zákonníka ČR. Vonkajšia diferenciacia výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody v Českej republike je upravená v § 56 ods. 2 písm. c) Trestného zákonníka ČR tak, že súd spravidla zaradí do väznice s ostrahou páchatel'a, ktorému bol uložený trest za úmyselný trestný čin a nie sú splnené podmienky pre umiestnenie do väznice s dozorom alebo so zvýšenou ostrahou, pretože podmienkam spôsobu výkonu trestu odňatia slobody s ostrahou v Českej republike, ktorá je tret'ou najprísnejšou zo štyroch skupín v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky najlepšie zodpovedá zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 7. februára 2018, sp. zn. 3Urto/1/2018).

Z týchto dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.